

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

om regeringens underretningspligt over for folketingets markedsudvalg.

I den forløbne tid af medlemsperioden er disse regler suppleret ved folketingets dagsordensvedtagelse af 1. februar 1973 og markedsudvalgets beretning til folketinget den 29. marts 1973. Beretningen fastlægger med tilslutning fra alle partier i denne sal et sæt praktiske regler. Denne ordning giver markedsudvalget en central placering i den danske beslutningsproces.

Forud for beslutninger i Rådet af større rækkevidde fremlægger regeringen sit forhandlingsoplæg for markedsudvalget. Forhandlingerne i Bruxelles sker imidlertid fortsat på regeringens ansvar. Da den danske repræsentant i Rådet kun er én ud af 9 parter i forhandlinger, der ofte er ganske komplicerede, kan regeringens forhandlingsoplæg sjældent gives i fast og kort form, men må som regel indeholde et vist spilrum. I langt de fleste tilfælde har Danmark en positiv interesse i, at der sker fremskridt i Rådet, og forhandlinger vil ikke kunne lykkes, medmindre alle deltagere kan udvise et vist mål af smidighed og forhandlingsevne.

Endvidere er det klart, at forhandlings-taktiske hensyn gør det umuligt for den danske regering at offentliggøre sit forhandlingsoplæg inden mødet, idet vore muligheder for at få danske interesser tilgodeset i Bruxelles da ville blive forringet. Hensynet til en effektiv varetagelse af danske interesser tilsiger, at denne del af markedsudvalgets arbejde må være fortroligt, i hvert fald indtil forhandlingerne er tilendebragt.

Jeg skal dernæst omtale samarbejdet i de første måneder af vort medlemskab. De mest iøjnefaldende begivenheder i de første måneder af det danske medlemskab af EF har været de internationale valutakriser samt landbrugsforhandlingerne.

I de første måneder af 1973 opstod der en dollarindstrømning af en størrelse på 10-15 milliarder dollars i Vesteuropa. Denne voldsomme indstrømning understregede behovet for en reform af det internationale betalingssystem, der kan tilvejebringe et stabilt grundlag for den internationale handel.

Det lykkedes gennem en række internationale forhandlinger at få situationen under kontrol. Dette skyldes ikke mindst samar-

bejdet mellem EF-landene. Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Holland, Belgien, Luxembourg og Frankrig besluttede at holde faste valutakurser indbyrdes. Derimod vil disse 6 landes valutaer ikke holde en fast kurs over for dollaren. Formålet hermed er at stoppe dollarindstrømningen i Vesteuropa og opretholde faste kurser mellem disse lande. Danmark støttede denne fremgangsmåde bl. a. for at undgå, at der opstod nye vanskeligheder for den fælles landbrugspolitik.

Storbritannien, Irland og Italien har ikke ment at kunne knytte deres valutaer til dette arrangement, men har tilkendegivet, at de vil gøre det, så snart omstændighederne tillader det. Derimod er Sverige og Norge tilknyttet EF-arrangementet. Valutakrisen har understreget behovet for at nå et hurtigt resultat af de igangværende forhandlinger om en international valutareform.

I de sidste par måneder har EF-rådet ført langvarige landbrugsforhandlinger om for det første landbrugspriserne for det kommende år, og for det andet en række andre landbrugsforanstaltninger. Det danske grundsynspunkt under disse forhandlinger har været, at principperne for den fælles landbrugspolitik ikke må bringes i fare. Ud fra denne betragtning støttede vi et forslag fra Kommissionen om, at man i forbindelse med fastsættelsen af de nye priser indledte afviklingen af de monetære udligningsbeløb, der har været en følge af de senere års ændringer i de europæiske valutakurser, således at det fælles marked kan genoprettes. Regeringen gik endvidere ind for, at der i indeværende fase kun gennemføres moderate prisforhøjelser på hovedlandbrugsprodukterne, ligesom vi støttede et kommissionsforslag om en væsentlig sænkning af smørprisen for derigennem at begrænse smørproduktionen og fremme afsætningen af smør i EF.

Regeringen har herved ønsket at bidrage til opretholdelsen af et rimeligt fødevarerprisniveau, samtidig med at landbrugsproducenternes interesser tilgodeses og der opnås en øget valutatilførsel til landet.

Resultatet af prisforhandlingerne må efter regeringens opfattelse stort set betragtes som tilfredsstillende. Det opnåede kompromis indebærer en begyndende afvikling af de monetære udligningsbeløb for mejeriprodu-